

Апостольське наступництво

від святого Петра в Антіохії через Сирійський Православний Патріархат Антіохії до теперішнього часу

у лінії

Його Преосвященства[*]

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.[‡]

Єпископ для народів за апостольським дорученням

1. Святий Петро, апостол і мученик [КП]

покликаний Христом близько 30 р. н. е.; перший єпископ Антіохії

згаданий у Писанні: «Ти єси Петр, і на сьому камені збудую церкву мою» (Матвія 16:18); в Антіохії (Галатів 2:11)

Ця лінія апостольського наступництва простягається від апостола Петра, близько 30 р. н. е., до наших днів — протягом 1 996 років станом на 2026 рік.

Наступництво від святого Петра до Ігнатія Петра IV, патріарха Антіохійського, йде за списком патріархів Антіохійських, який веде Сирійська Православна Церква: за тим самим списком, за яким ця Церква простежує власне апостольське наступництво від святого Петра, першого єпископа Антіохії.

Єпископські хіротонії звершувалися одна за одною через Церкви, названі нижче.

Деякі єпископи цієї лінії шануються також як святі. Позначки біля їхніх імен стосуються лише святості життя. Вони не мають стосунку до дійсності жодної хіротонії: кожен із перелічених єпископів однаково посідає своє місце в наступництві, незалежно від того, чи шанують його як святого.

Св. Святий: той, кого Церква публічно шанує як такого, що прожив життя героїчної святості й нині перебуває з Богом, і чию пам’ять вона зберігає у своєму календарі. У давній Церкві святих визнавали через одностайне вшанування вірних та їхніх єпископів; пізніше — через формальну

канонізацію в Римо-Католицькій Церкві та прославлення в Православній Церкві.

Блж. Блаженний: у Римо-Католицькій Церкві — той, кого беатифіковано; це формальний крок, що передує канонізації як святого.

К Шанується як святий або блаженний Римо-Католицькою Церквою.

П Шанується як святий Православною Церквою.

КП Шанується як святий і Римо-Католицькою, і Православною Церквою.

Червоний Мученик: той, хто віддав життя за віру.

Церкви не завжди згодні в тому, хто є святим. Одна може шанувати того, кого не шанує інша, і позначки показують, яка Церква шанує кожного.

Антіохія

Антіохійська катедра, де «ученики в Антиохиї стали найперш звати ся Християнами» (Дії 11:26), заснована святим Петром перед тим, як він вирушив до Рима. Єпископи й патріархи Антіохійські від святого Євода, наступника святого Петра, до Севира, останнього патріарха, якого спільно визнають і Сирійська Православна, і Грецька Православна Церкви.

2. Святий Євод КП 53
3. Святий Ігнатій КП *Мученик* 68
4. Ерон I 100
5. Корнилій 127
6. Ерон II 151
7. Святий Феофіл КП 169
8. Максим I 188
9. Святий Серапіон КП 191
10. Святий Асклепіад КП 212
11. Філіт 218
12. Зебін 232
13. Святий Вавила КП *Мученик* 240
14. Фабій 253
15. Димитріан 256
16. Амфілохій 263
17. Павло Самосатський 267
18. Домн I 270
19. Тимей 273
20. Кирило 277
21. Тиранніон 299
22. Віталій 308
23. Святий Філогоній КП 314
24. Павлин 324
25. Святий Євстафій КП 325
26. Євлалій 332
27. Євфроній 333
28. Флакілл 334
29. Стефан I 341
30. Леонтій 345
31. Євдоксій 350
32. Святий Мелетій КП 354
33. Аніан 357
34. Євзой 360
35. Дорофей 370
36. Павлин II 371
37. Віталій II 376
38. Святий Флавіан I КП 384
39. Порфирій 404

40. Олександр 408
41. Феодот 418
42. Іоанн I 427
43. Домн II 443
44. Максим II 450
45. Василій 459
46. Акакій 459
47. Мартирій 461
48. Петро Гнафевс (Валяльник) 465
49. Юліан 466
50. Іоанн II 475
51. Стефан II 490
52. Стефан III 493
53. Каландіон 495
54. Іоанн Кодонат 495
55. Палладій 497
56. Флавіан II 505
57. Север 513

Сиро-православний патріархат

Від скинення Севера 518 року — патріархи Сирійської Православної Церкви в Антіохії, за списком, який веде ця Церква, до Ігнатія Петра IV, який 1877 року висвятив Паулоса Мар Афанасія, єпископа Коттаямського, для Церкви в Індії.

58. Сергій Телльський 544
59. Павло II Чорний 564
60. Петро III Каллінікський 581
61. Юліан II 591
62. Афанасій I Гаммоло 595
63. Іоанн III Седр 631
64. Феодор 649
65. Север II бар Маскех 668
66. Афанасій II Балдойо 684
67. Юліан III 687
68. Ілля I 709
69. Афанасій III 724
70. Іванніс I 740
71. Георгій I 758
72. Йосиф 790
73. Кіріак Тагритський 793
74. Діонісій I Тельмахарський 818
75. Іоанн IV 846
76. Ігнатій II 878
77. Феодосій Романус 887
78. Діонісій II 897
79. Іоанн V 910
80. Василій I 923
81. Іоанн VI 936
82. Іванніс II 954
83. Діонісій III 958
84. Авраам I 962
85. Іоанн VII Саригта 965
86. Афанасій IV Салхойо 987
87. Іоанн VIII бар Абдун 1004
88. Діонісій IV Яхйо 1031
89. Іоанн IX бар Абдун 1049
90. Афанасій V Яхйо 1058
91. Іоанн X бар Шушан 1064
92. Василій II 1074
93. Іоанн бар Абдун 1075
94. Діонісій V Лазар 1077
95. Іванніс III 1086
96. Діонісій VI 1088
97. Афанасій VI бар Хаморо 1091
98. Іоанн XI бар Мавдйоно 1130
99. Афанасій VII бар Катра 1139
100. Михаїл I Сирієць 1166
101. Афанасій VIII бар Салібі 1199

102. Іоанн XII 1208
103. Ігнатій III Давид 1222
104. Діонісій VII Ангур 1252
105. Іоанн XIII бар Мадані 1252
106. Ігнатій IV Єшу 1264
107. Філоксен I Немруд 1283
108. Михаїл II 1292
109. Михаїл III Єшу 1312
110. Василій III Гавриїл 1349
111. Філоксен II 1387
112. Василій IV Симон 1421
113. Ігнатій Бехнам Хадлойо 1445
114. Ігнатій Халаф 1456
115. Ігнатій Іоанн XIV 1484
116. Ігнатій Ной 1494
117. Ігнатій Єшу I 1509
118. Ігнатій Яків I 1512
119. Ігнатій Давид I 1519
120. Ігнатій Абдулла I 1521
121. Ігнатій Німат-Аллах 1557
122. Ігнатій Давид II Шах 1576
123. Ігнатій Пилат 1591
124. Ігнатій Хідаят Аллах 1598
125. Ігнатій Симон 1640
126. Ігнатій Єшу II 1655
127. Ігнатій Абдулмасіх I 1662
128. Ігнатій Георгій II 1687
129. Ігнатій Ісаак II 1709
130. Ігнатій Шукр-Аллах II 1723
131. Ігнатій Георгій III 1746
132. Ігнатій Георгій IV 1768
133. Ігнатій Матвій 1782
134. Ігнатій Юнан 1817
135. Ігнатій Георгій V 1819
136. Ігнатій Ілля II 1838
137. Ігнатій Яків II 1847
138. Ігнатій Петро IV 1872

Індія, Цейлон і Америка

Від Паулоса Мар Афанасія: кожного єпископа висвятив попередній у списку. Разом зі святим Григоріосом Парумальським Мар Афанасій і Мар Юлій I висвятили Жозефа Рене Вілатта в Коломбо, на Цейлоні, 1892 року з дозволу патріарха.

139. Паулос Мар Афанасій 1877
140. Антоніу Франсішку Шав'єр Алвареш (Мар Юлій I) 1889
141. Жозеф Рене Вілатт (Мар Тимофій) 1892
142. Френсіс Джон Едмунд Барвелл-Вокер 1923
143. Еміль Родрігес-і-Фейрфілд близько 1961 р.
144. Нільс Бертіль Александер Перссон 1986
145. Семюел Гвідо мол. 2004

146.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Спільне наступництво із сиро-православним патріархом Антіохійським

Нинішній сиро-православний патріарх Антіохійський і всього Сходу, патріарх Ігнатій Афрем II, і єпископ Байерс мають одну й ту саму лінію апостольського наступництва від святого Петра в Антіохії до патріарха Ігнатія Петра IV (патріарх Антіохійський у 1872–1894 рр.). Патріарх Петро IV власними руками висвятив єпископів, від яких походять обидві лінії: у лінії патріарха Афрема II — Григорія Абдед Алохо, згодом патріарха Ігнатія Абдед Алохо II, 1872 року; у лінії єпископа Байерса — Паулоса Мар Афанасія, єпископа Коттаямського, 1877 року.

Священний сан

Рукоположення

17 серпня 2008 р., через покладання рук, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсильванія.

Єпископська хіротонія

20 квітня 2013 р., через покладання рук під час звершення Святої Євхаристії, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, яка того дня збиралася в American Legion Post 16, Слейтінгтон, Пенсильванія.

Головний святитель

Його Преосвященство Семюел Гвідо мол.

Співсвятителі

Єпископ Бредлі А. Варвіл
Єпископ Майкл Байус
Єпископ Джеймс Томпсон

Грамоти про рукоположення та єпископську хіротонію, а також фотографії хіротонії представлено на сторінці «Про єпископа».

Богослужіння

Висвячений на єпископа 20 квітня 2013 р. в Lutheran Orthodox Church, Inc., у якій згодом служив архієпископом єпархії Western North Carolina. Єпископ Байерс більше не пов'язаний із цією організацією.

Доктор богослов'я (*honoris causa*), ступінь присуджено Lutheran Orthodox Church, Inc., 20 квітня 2013 р.

Святий Петро, з мініатюри «Вознесіння» Євангелія Раббули (аркуш 13 зв.), сирійського Євангелія, завершеного 586 р. н. е. в монастирі святого Івана в Загбі в Сирії; Бібліотека Лауренціана (Biblioteca Medicea Laurenziana), Флоренція (Plut. I, 56). Через Wikimedia Commons, суспільне надбання; обрізано та зменшено порівняно з оригіналом.